

For at styrke det sociale og psykiske undervisningsmiljø på danske folkeskoler ser Socialistisk Folkeparti det derfor som centralt, at skolerne forpligtes til at udarbejde tydelige adfærdsregler og værdigrundlag for opførsel både på elevsiden og på medarbejdersiden. For at sikre stærkest mulig forankring og succes med dette arbejde skal skolerne udarbejde adfærdsregler og værdigrundlag i samarbejde med elevrådene, forældrene, skolebestyrelserne og lærergrupperne.

Forældreinddragelse og samarbejde

Det førnævnte eXbus-projekt fokuserer især på de voksnes rolle i forbindelse med mobning. Voksnes synlighed er også afgørende i forbindelse med bekæmpelse af mobning. Senest har en undersøgelse fra Roskilde Universitetscenter udarbejdet i forbindelse med Mary Fondens og Red Barnets antimobbeprogram bl.a. dokumenteret dette (2009).

Et øget fokus på skole-hjem-samarbejde i danske folkeskoler er derfor en vigtig platform, der skal udbygges for at inddrage forældrene i skolens antimobbestrategier. Derudover kan skolebestyrelsen formidle information om forældrenes rolle og ansvar, samtidig med at forældrene inddrages i skolens arbejde med social trivsel mod mobning.

Endvidere finder forslagsstillerne det væsentligt, at hver folkeskole råder over mindst én fastansat lærer, der har kompetencer inden for antimobbingsstrategier, for at sikre faglig indsigt i mobning som socialt fænomen. Det er derfor også afgørende, at lærere med ønsker herom sikres mulighed for efteruddannelse i arbejdet med antimobbingsstrategier m.m.

Bedre sanktionsmuligheder

Forslagsstillerne finder det problematisk, at undervisningsmiljøloven fra 2001 ikke indeholder sanktionsmuligheder, hvis en skoleledelse ikke lever op til

sit ansvar for at sikre et ordentligt socialt miljø såvel for den enkelte elev som for fællesskabet

Såvel undervisningsmiljøloven som trivselsklæringen er båret af gode hensigter og målsætninger, men en undersøgelse fra 2006, AMOK, AntiMObbe-Konsulenterne, dokumenterer, at tre ud af fire skoler ikke består et kvalitetstjek med hensyn til udarbejdelse af handleplaner mod mobning, idet disse skolers handleplaner vurderedes at være stærkt mangelfulde og i mange tilfælde rene alibier for skolens mangelfulde indsats mod mobning (2006). I 2008 konstaterede AMOK tilsvarende i en analyse af 50 skoler, at hver anden handleplan mod mobning var ubrugelig på grund af utilstrækkeligt arbejde med forebyggelse, famlende interventionsplaner og manglende ledelsesengagement i antimobbearbejdet.

Forslagsstillerne finder det følgelig nødvendigt, for det første at der indføres brugbare sanktioner for at sikre, at arbejdet med antimobbingsstrategier m.m. rent faktisk gøres på samtlige skoler, og for det andet at de skoler, som undlader at prioritere det nødvendige arbejde med at sikre et ordentlig socialt miljø for alle elever, skal mærke klare konsekvenser, eksempelvis at blive listet på kommunens hjemmeside under skoler, der ikke prioriterer en aktiv indsats mod mobning.

Desuden bør DCUM kunne give et pålæg, f.eks. på linje med de påbud, Arbejdstilsynet udsteder til arbejdspladser, til de skoler, der ikke lever op til kravene om antimobbestrategier, generel forebyggelse og fokus på trivsel.

Stigningen i antallet af lærere, der oplever mobning/chikane fra elever, er også en kraftig indikator for, at bekæmpelse af mobning og sikring af gode adfærdsregler er centralt for skolernes læringsmiljø.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at der tilsvarende skal indtræde klare sanktioner, når elever medvirker til mobning og chikane af lærere.